

føres til et Sygehus, hvor han bliver, til han er død eller kan gaa ud som helbredet. Det, der er det særegne ved den foreliggende Sygdom, er det, at man ikke i nogen syn-derlig Grad kan anbefale Folk Desinfektion for det Tilfælde, at den syge er kommet sig; thi som bekendt er det en Sygdom, hvor den syge sjældent kommer sig; Helbredelse finder vel stundom Sted; men naar det først kan siges, at den tuberkuløse virkelig er helbredet, har Tuberkuløsen sandsynligvis ikke været til Stede i længere Tid. Dernæst kunde der være Tale om at paabyde Desinfektion, naar den syge blev fjernet fra Stedet, og det er det, som Sundhedskollegiet, Ministeriet og det ærede Flertal her have haft Opmærksomheden henvendt paa. Men det er netop paa dette Punkt, man har adskillige Vanskeligheder, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa, idet denne Fjernelse adskiller sig væsentlig fra den Fjernelse, som omhandles i Loven af 1892. Der tales om en Fjernelse af den syge som syg, altsaa egentlig en Isolation, hvorimod der her er Tale om en Fjernelse af den syge, hvor han drager om fra et Sted til et andet.

Jeg tror, at det er klogt, at man fra alle Sider søger at begrænse sig med Hensyn til, hvorledes man griber Sagen an. Det er en meget stor Opgave, og man maa ikke vente overdrevne Resultater deraf. Det er en saa omfattende Sygdom, at der naturligvis vil gaa mange Aar hen, inden man vil kunne naa til at gennemføre en sejrrig Kamp mod den. Men det første Skridt bør gøres, og efter den Erfaring, man nu har med Hensyn til Smittefiden, turde dette vistnok være den fornuftigste Vej at gaa. Lad os saa, som Flertallet siger, se Tiden an, til der er gaaet nogle Aar, og Lægerens Erfaring er steget, saa kunne vi maaske komme videre frem. — Hvad angaar Udgiftposten, er den jo ikke saa stor, naar man bliver staaende ved det, som Flertallet her er blevet staaende ved. Det vil for Statskassen ventelig dreje sig om noget som 45,000 Kr., og det er vistnok værdt at afholde denne Udgift for at se, om ikke det kan bidrage til at indskrænke Sygdommen.

Breinhold-Bandborg: Jeg vil gerne gøre et Par Smaa bemærkninger for at støtte det ærede Mindretal. Jeg skal begynde med det samme, hvormed den højtærede Justitsminister sluttede, at det er en meget stor Opgave, der her foreligger, og at man ikke kan vente sig store Resultater af det Skridt, der skal foretages. Saaledes tror jeg, at man i Virkeligheden i Korthed kan karakterisere det, som paatænkes indført ved denne Lov. Sa-

gen er, at enhver Tid har sin Røphest, og vor Tid har ikke mindst til Røphest Hygiejnen, en Røphest, som den rider med stor Vigt og Færdighed rundt omkring. Jeg tror, at der paa mange Punkter overdrives i høj Grad i denne Henseende, og at det undertiden for mange Folk bliver til stor Gene. Nu er det langt fra, at jeg underkender Hygiejnens Betydning. Frisk Luft, godt Vand, stor Renlighed er alt sammen noget, som man i højeste Grad maa sætte Pris paa, men naar man kommer til Desinfektion, turde det vel være givet, at Virningen af Desinfektion i stor Stil, naar det drejer sig om at desinficere hele Boliger, alt Bøhave og hvad dertil hører, er overordentlig tvivlsom. Alle kende vel Historien om Klokkestrengen. Der var et Par nygifte Folk, hvis Barn var død af Difteritis, og nu skulde der desinficeres paa den grundigste Maaade. Nu havde Husmoderen i Brudegave faaet en meget smuk broderet Klokkestreg, som hun syntes, det var Synd at ødelægge ved hele denne Desinfektion. Hun løste den derfor forsigtig ned og puttede den pænt i Kommodestuffen. Huset blev desinficeret, og Klokkestrengen kom senere op, og — Sygdommen brød der, som i saa mangfoldige Tilfælde efter Desinficering af Boliger, ud igen. Men da Desinfektionen absolut skulde være usjellbar, opdagede man heldigvis, at denne ulykkelige Klokkestreg havde undgaaet Desinfektionen. Jeg tror nu, at selv om dette ikke var sket, og Klokkestrengen var bleven hængende, var det samme indtraadt. Det er en overordentlig vanskelig Opgave at desinficere en hel Bolig. Man har Eksempler nok paa, saaledes som fremhævet af det ærede Medlem ved Siden af mig (Lassen), at man har desinficeret gentagende og gentagende, men Smitten har dog holdt sig i det samme Hus. Derfor tror jeg, at man skulde være noget betænkelig ved at gaa for vidt, hvor man ikke er sikker paa, at man i Virkeligheden med Nytte kan gennemføre Foranstaltninger, der bringe det offentlige saa store Udgifter og medføre saa store Ulemper og saa megen Gene for de private.

Nu har den højtærede Justitsminister stadig sammenstillet Desinfektion efter Tuberkuløse med Desinfektion efter de øvrige Sygdomme, hvor der allerede er paabudt Desinfektion, men denne Sammenligning mellem disse Sygdomme forekommer mig at halte i temmelig høj Grad. De andre Sygdomme ere jo mere hurtig forløbende, medens denne Sygdom baade meget ofte varer gennem Aaringer og er saa overordentlig udbredt, at Opgaven bliver saa meget større. Under hele Sygdommens Varighed ere alle